

Največji slovenski dnevnik
v Združenih državah

Velja za vse leto . . . \$6.00
Za pol leta . . . \$3.00
Za New York celo leto . . . \$7.00
Za inozemstvo celo leto . . . \$7.00

GLAS NARODA

List slovenskih delavcev v Ameriki.

The largest Slovenian Daily in the United States.
Issued every day except Sundays and legal Holidays.
75,000 Readers.

TELEFON: CHelsea 3-3878

Entered as Second Class Matter September 21, 1903, at the Post Office at New York, N. Y., under Act of Congress of March 3, 1879

TELEFON: CHelsea 3-3878

NO. 1. — ŠTEV. 1.

NEW YORK, TUESDAY, JANUARY 2, 1934. — TOREK, 2. JANUARJA 1934

VOLUME XLII. — LETNIK XLII.

STRAHOVIT VIHAR IN NALIV V JUŽNI CALIFORNIJI

VIHAR JE ZAHTEVAL NAD 30 ČLOVEŠKIH ŽIVLJENJ; POVZROČIL OGROMNO MATERIJALNO ŠKODO

Vihar je najhuje gospodaril za Glendale pri Los Angeles. — Natančnega števila žrtev zaenkrat še ni mogoče dognati. — Delavci Civil Works Administration pomagajo. — Velike poplave v gorenjem delu države New York. — Led so morali z dinamitom razstreliti.

Prvi dan novega leta je bil dan groze za južni del Californije. Utrgal se je oblak in v teku štiriindvajsetih ur je padlo nad dvanajst inčev dežja. V ravnini pri Los Angeles je izgubilo nad petdeset oseb življenje. Na tisoče oseb je moralo zapustiti domove, kajti cele reke vode so drle v dolino in povzročale ogromno škodo.

Koliko znaša materialna škoda in koliko smrtnih žrtev je zahtevalo neurje, se do sinoči še ni moglo dognati, ker še niso iz vseh krajev dospela tozadevna poročila.

Ostalemu delu dežele so bile prizanešene strahote, ki so obiskale južni del Californije, toda z malimi izjemami je bilo vsepovsod mrzlo in deževno vreme. Nov mrzli val je obiskal države Kansas, Nebraska in South Dakoto.

V New Yorku se je začel sneg tajati, kar je omogočilo zdravstvenemu departamentu, da je s 40.000 možmi očistil ceste in hodnike.

Nad Pennsylvanijo je ležala včeraj tako gosta megla, da je moralo neko newyorško letalo, ki je bila namenjeno v Los Angeles, pristati v Camdem, New Jersey.

LOS ANGELES, Cal., 1. januarja. — Kmalu po polnoči se je nad tukajšnjo okolico utrgal oblak. Lilo je kot iz škafa do deset ure zjutraj. Ponekod je padlo do dvanajst inčev dežja. Najbolj prizadeta okolica bližnjega mesta Glendale, kjer je baje izgubilo življenje kakih petdeset oseb.

Da se je igra mogla vršiti, so postavili enajst sask, ki so izpumpale 5000 galon vode na minuto.

Kakor rečeno, zaenkrat še ni bilo mogoče dognati, koliko človeških žrtev je zahteval vihar, ker sta z raznimi mesti prekinjena brzojavna in telefonska zveza.

Najhuje je divjalo neurje v gričevju za Glendale, ki je znano pod imenom La Crescentia Montrose okraj. Ker je pred par tedni gozdni požar uničil vsa drevje in grmovje, je imela voda prosto pot, da je drla v dolino ter puščala za seboj smrt in opustošenje. Reševalno moštvo se je že sinoči podalo v to ozemlje, toda dosedaj ni še nobenih natančnejših poročil.

Kapitan Edward Macauley, načelnik californijske Civil Works Administration, je rekel, da bo najveliko število nezaposlenih in jih poslal v opustošene kraje. Dela bodo imeli za več tednov.

Dva študenta sta z oddajnim radio aparatom sporočila, da so dosedaj našli trideset trupel. Število bo znatno večje, ko bo vse ozemlje preiskano.

Mesto Glendale, ki leži kakih osem milj pod opustošenim gričevjem v San Fernando dolini, sta vihar in nalive hudo opustošila. V mestu je bilo sedem smrtnih slučajev.

V San Gabriel dolini je utonilo pet oseb, ko je njihov avtomobil zavozil v struggo, ki je običajno suha.

ALBANY, N. Y., 1. januarja. — Vsled hudega deževja je več rek v gorenjem delu države New York prestopilo bregove. Najbolj je prizadeto mesto Ilion v Herkimer County, kjer je stala vodo po cestah štiri čevlje visoko. Nad stopetdeset kleti je preplavljenih.

Vodo v Steele Creek je začela opolnoči naraščati, ker so ledene plošče zaprle odtok. Led so morali z dinamitom razstreliti.

Po balkanskih državah se širi fašizem

MORGENTHAU ZAKLADNIČAR

Dosedanji držav. zakladničar Woodin je vložil svojo resignacijo. — Roosevelt jo je sprejel. — Je bilo zapisanih smrti.

Washington, D. C., 1. januarja. — Ko se je podal dne 17. novembra državni zakladničar William H. Woodin iz zdravstvenih razlogov na počitnice, je začel vršiti njegovo odgovorno službo Henry Morgenthau, Jr.

Sedaj je pa Woodin poslal predsedniku svojo resignacijo, katero je predsednik tudi sprejel.

Woodinu se je prisrčno zahvalil za točno in vestno uradovanje ter imenoval na njegovo mesto Morgenthaua.

Woodin se nahaja v nekem sanatoriju v Tucson, Arizona.

Henry Morgenthau, 16. je bil danes zaprižen, je star 42 let ter je sin Henryja Morgenthaua, ki je bil svojočasno poslanik na Turškem.

PREDSEDNIKOVI PRAZNIKI

Washington, D. C., 1. januarja. — Predsednik Roosevelt je posvetil prvi dan v novem letu delu. Sestavljal je poslanice, ki jo bo naslovil na kongres, zvečer so pa prišli k njemu voditelji kongresa ter razpravljali z njim o vladnem programu.

KATOLIČANI SO OPROŠČENI STERILIZACIJE

Berlin, Nemčija, 1. januarja. — Katoliška cerkev je od Hitlerjeve vlade prejela predpravo, da njeni verniki ne bodo podvrženi sterilizaciji, ako se ji ne bodo sami prostovoljno podvrgli.

Toda vsak katolik, ki bo obsojen na sterilizacijo, bo moral stopiti v zavod, ki prevzame zanj odgovornost.

NEZAPOSLENOST V ANGLIJI

London, Anglija, 1. januarja. — Delavsko ministrstvo je danes objavilo, da je bilo dne 18. decembra v Angliji 2.224.079 nezaposlenih.

Lani ob istem času jih je bilo skoro pol milijona več.

SAMOMORI NA BAVARSKEM

Monakovo, Bavarska, 1. jan. — Šele sedaj je bavarska vlada podala statistiko o samomorih leta 1932, tekem katerega leta si je končalo življenje 1825 oseb, med temi 1278 moških in 547 žensk. Okoli 75 odstotkov samomorov je bila posledica gospodarskih razmer, finančnih izgub in družinskih razmer.

Največ samomorov je bilo v aprilu. Moški so se obesili, ustrelili in vzeli svetilni plin; ženske so vzele svetilni plin, se obesile ali pa se vtopile. Največ samomorov je bilo v petih največjih bavarskih mestih: Monakovo, Nuerenberg, Augsburg, Ludvigsghafen in Wuerzburg.

Varočite se na "GLAS NARODA", največji slovenski dnevnik v Združenih državah.

ARETACIJE NA ROMUNSKEM

Aretiranih je bilo 1400 članov železne garde. Razglašeno je obsedno stanje. — Več voditeljev je bilo določenih za atentate.

Bukarešta, Romunska, 1. januarja. — Vladna policija je aretirala 140 vodilnih članov železne garde, ki je odgovorna za umor ministrskega predsednika dr. Iona G. Duca.

Med aretiranimi je odlični romunski naziv general Cantacucenu, ki je nedavno pisal odprto pismo ministrskemu predsedniku Duca, kateremu je zagrozil, da bo ustreljen kot pes, ker je tako zmeren v svoji politiki proti židom in tako nasproten železni gardi. General Cantacucenu je bil voditelj železne garde, ko je pobegnil v Nemčijo. Corneliu Z. Codreanu, ker se je zbal aretacije.

Aretiran je bil tudi Codreanov oče, ki je tudi pristal železne garde, na železniški postaji, kjer je bil aretiran general Cantacucenu, ko je ravno hotel stopiti v železniški voz.

Svak dr. Duca Radu Polizu je skušal maščevati umor ministrskega predsednika. Ko je vlak, ki je imel odpeljati Ducevo truplo, pripeljal na postajo v Sinaji, je Polizu izstopil iz vrste pogrebcev ter odšel v železniško postajo, kjer je sedel v klenjeni morilec Nikolaj Constantinescu. Na jetnika je oddal dva strela, ki pa nista zadela. Polizu-a so razorožili in ga spremili iz postaje.

Constantinescuovi tovariši, ki so bili tudi aretirani, so ravno tako hladnokrvni kot Constantinescu. Duca ni mogel ubežati smrti, ker so bili zarotniki razpostavljeni tako, da mu je bilo nemogoče uiti morilec, katerih vsak je bil oborožen z revolverjem s 16 naboji.

Kralj Karol je ponoči dvakrat obiskal Ducaovo truplo v kraljevi palači v Sinaji. Vsakrat je položil vence na njegovo krsto.

Umorjeni Duca je bil pripeljan v Bukarešto ob štiri popoldne in ga je sprejelo vojaštvo. Med več stotisoč ljudi je njegovo truplo spremljala po ulicah kavalerija in telesna straža.

V svoji oporoki je Duca izrazil željo, da se njegovo truplo prepelje v rojstno hišo in se pokoplje na bližnjem pokopališču samostana v Urseni. Zaradi ostre zime v Urseni ni mogoče izkopati groba, zato bo Duca začasno pokopan na pokopališču v Bukarešti. Grobnico je ponudila družina bivšega ministrskega predsednika Bratianu.

DIMITROV PROSI ZA VARSTVO

Berlin, Nemčija, 1. januarja. — George Dimitrov, eden izmed treh bolgarskih obtožencev zaradi požiga državne zbornice, je poslal iz kaznišnice v Lipskem bolgarskemu ministrskemu predsedniku Mušacnovu brzojavno prošnjo za varstvo na potu v domovino, kjer bo skušal ovreči obsodbo, ki je bila izrečena proti njemu zaradi komunistične vstaje leta 1923.

VOJNI TOVARIŠ PRI HITLERJU

Mizar Westenkirchner se je vrnil iz Readinga, Pa. Kancler je sprejel celo njegovo družino.

Berlin, Nemčija, 1. januarja. — Dva tovariša iz svetovne vojne, Ignaz Westenkirchner, mizar iz Reading, Pa. in kancler Hitler, sta se v soboto zvečer sestala prvič po svetovni vojni.

Bivši prostak, kancler Hitler, je svojega prijatelja pozdravil s prijaznim "ti", kakor je v navadi med ožjimi prijatelji.

Hitler je plačal vožnjo za Westenkirchnerjevo družino iz Reading, Pa. do Berlina. Ko je družina dospela v Berlin, se je takoj odpeljala v kanclerjev urad in Hitler je vsem postregel s kavo.

Hitler je bil tako zaposlen z državnimi zadevami, da je moral Westenkirchner čakati eno uro, predno je prišel Hitler.

Hitler je naglih korakov stopil pred Westenkirchnerja z besedami: "Pozdravljen. Nae! Kako sem vesel, da te zopet vidim!"

Nato nastane mučna tišina, dokler ne izgovori Westenkirchner: "Da, bilo je precej časa".

Nato poda Hitler celi družini roko in pravi: "Že sem preskrbel, da boš o skrbnik dveh poslopij lista 'Voelkischer Beobachter' v Monakovem. Da, in tam boš tudi našel že vse postelje".

To je Hitler pripomnil, ker je Westenkirchner svojim prijateljem rekel, da je vzel s seboj vse svoje stvari razum postelj.

ZAPLETLJAJI NA DALJ. IZTOKU

Vladna armada ima več ameriških letalcev. — Nankinska vlada pozivlja tujce, da se naselijo na otokih.

Hangčov, Kitajska, 1. januarja. — Navzile temu, da more vsak čas izbruhniti državljanska vojna na dolgi fronti komaj 200 milj od Hangčova, glavnega mesta province Čekiang, je mesto primerno mirno in se tudi ne zveni za grožnjo upornikov v Fukienu, da se bodo polastili Čekianza.

Da se meščani čutijo tako varne, tisti vzrok v tem, ker jim je varnost zagotovil general Ma Čunjen, ki ima v mestu glavni stan, in ker se vežbajo aeroplani nankinske vlade v bližini mesta. Kitajske letalce vežbajo ameriški letalci.

General Ma pravi, da vladna armada po številu zelo prekaša armado upornikov, in ker se na meji Fukienu in Čekianza raztezajo gore do višine 7000 čevljev, bo vladna armada lahko odbiti na pad uporniške armade.

General Ma še vedno zatrjuje, da bo mogoče spor poravnati diplomatskim potom in brez daljše vojne, toda temu zatrdilo nasprotujejo poročila z južne meje province. V okraju Kienov pritiska vladne čete na upornike, ki so že doživeli nekaj porazov.

Vladni aeroplani ne bodo več bombardirali funkienških mest, temveč samo armado upornikov, ako prične ofenzivo. Kitajska vlada

KRALJ ALEKSANDER JE HOTEL POMILOSTITI POLITIČNE JETNIKE

DUNAJ, Avstrija, 1. januarja. — Zmagovita Hitlerjeva politika, ki je kot senca ležala po južni Evropi leta 1933, bo v letu 1934 gotovo prišla še do večje veljave. Zahteva po spremembi versailleske pogodbe je zelo podprla želje balkanskih držav po premembi mirovne pogodbe. V začetku leta 1934 najdemo Nemčijo in Italijo kot veliki nasprotnici Francije in Male antante.

Vzmemirjena vsled vojnega ključa kanclerja Hitlerja, je Mala antenta vpriporila sestanke kraljev in državnikov ter je izjavila, da je proti vsaki premembi versailleske pogodbe. Romunski zunanji minister Nikolaj Titulescu je izjavil, da prememba mirovne pogodbe pomeni vojno in da je Romunska pripravljena braniti čehoslovško zemljo kot bi bila romunska.

Poskus kralja Aleksandra in kralja Karola privabiti svojega tovariša kralja Borisa v tabor Male antante, se ni posrečil. Bolgarska noče opustiti prijateljstva do Italije in skupno z njo zahtevati mirovne pogodbe.

Poleg tega, da vlada med balkanskimi državami veliko nasprotuje glede premembe mirovne pogodbe, je še vedno v veljavi geslo "Balkan Balkanem", velike države pa še vedno smatrajo Balkan za politično sahovsko desko. Sestavljanje pogajanj balkanskih držav pa bodo najbrže postavila podlago za medsebojni sporazum, zlasti še, ker polaga na to vprašanje tudi Turška veliko važnost.

Vsled zveze s Francijo se v državah Male antante ne opaža niti posebno približanje k sovjetskemu Rusiji. Države se boje boljše, višje propagande.

Hitlerjev ključ po premembi versailleske pogodbe pa je tudi podžgal 14.000.000 Nemcev v teh državah.

Na Romunskem je ministrski predsednik dr. Duca prepovedal nazijsko organizacijo in je ta svoj čin plačal s smrtjo. Prav gotovo pa se bo želuzna garda neumorno borila za oblast po Hitlerjevem načinu.

Hrvatski separatisti so postali žrtev svetovne obsolbe nazijskega divjanja in njihove gonje proti Beogradu ne sliši več zunanji svet.

Pred Božičem je želel kralj Aleksander skleniti mir s Hrvati in je obljubil, da bo izpustil politične jetnike, ako njih voditelj dr. Vladimir Maček prosi za amnestijo, toda dr. Maček je ta odklonil in s tem ovrzel kraljev načrt.

Jugoslavija in Bolgarska sta se nekoliko zbližali, ko je bil Boris z velikimi svečanostmi sprejet v Beogradu, toda končni uspeh je odvisen od tega, kaj bodo rekli Macedonci glede zbližanja obeh držav.

Grški ministrski predsednik Tsaldaris se zelo trudi, da bi bila sklenjena splošna balkanska zveza, ter skuša pregovoriti Romunsko in Jugoslavijo, da dovolita bolgarskim manjšinam v svojih državah večje pravice, da bi tudi Bolgarska pristopila k balkanski zvezi.

da je tekom leta nakupila za za \$5.000.000 ameriških aeroplanov in v januarju ji pričakuje zopet 20.

JAPONCI ZAUPAJO V LETO 1934

Saito je za stalni napredek po srednji poti. — General Araki pravi, da bo Japonska vodila Azijo.

Tokio, Japonska, 1. januarja. — Za novoletni pozdrav omenjajo japonski voditelji, da je japonska državna ladja srečno preplula razburkano morje v letu 1933 in da ima tudi v letu 1934 pred seboj še nekaj viharjev.

— Še dalje skrbite, da vedno napredujete po srednji poti, — je ministrski predsednik Saito toževal s svojim rojakom. — Ne pustite se premagati in ne glejte vse slabo. Velikanske svetovne premembe, ki so sedaj v teku, se niso dosegle vrhunca. Na Japonskem so notranji problemi dosegli stalnice rešitve, toda še marsikaj je treba izboljšati v mednarodnih odnosih.

Zunanji minister Hirota, ki je imel v mislih rusko nevarnost, je rekel:

— Preveliko navdušenje in kratkovidnost v nekaterih državah ovira jasno mišljenje. Japonska želi sporazum in sodelovanje z vsemi državami, posebno pa s svojimi neposrednimi sosedi.

Vojni minister general Araki je glede leta 1933 rekel:

— Iztrebljenje zločincev iz Džehola, sveta vojna, ki je pregnala vpadnike iz Mančukuo in izstop iz Lige narodov so viden znak napredka Japonske. Naš izstop iz Lige je bil dogodek, ki nam je poslal nebo, in je mednarodni izraz japonskega duha. Japonsko cesarstvo je določeno, da na Daljnem Iztoku izvaja gentlemanski vpiv, da združi v soglasno skupino vzhodno in zapadno civilizacijo.

Tudi mornariški minister admiral Osami vidi v letu 1933 velik napredek Japonske. — Medtem ko smo storiili svoj del, da smo izpolnili oborožitev, mornarica ne pričakuje, da bi bila poklicana v obrambo domovine, toda upa, da bo nevarnost odvrnila, predno bi v resnici prišla.

IMENOVANJE MEST PO STALINU

Moskva, Rusija, 29. decembra. Po sovjetskem doktrinarju Josipu Stalinu bo zopet imenovano novo mesto in bo s tem nosilo njegovo ime v Rusiji 15 mest. Mesto Bobriki blizu Moskve bo prekrščeno na Stalinosk, kadar bodo končane največje sovjetske kemične naprave.

"Glas Naroda"

Owned and Published by
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(A Corporation)

Frank Kufner, President L. Benedikt, Trezor
Place of business of the corporation and addresses of above officers:
215 W. 18th Street, Borough of Manhattan, New York City, N. Y.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)

Issued Every Day Except Sundays and Holidays

En celo leto velja za Ameriko in	En celo leto velja za celotno leto	\$7.00
Kanado	Za pol leta	\$3.50
Za pol leta	Za inoslovstvo za celo leto	\$7.00
Za šest let	Za pol leta	\$3.50

Subscription Yearly \$4.00

Advertisement on Agreement

"Glas Naroda" izhaja vsaki dan razen nedelj in praznikov.
Bepil bres podpla in osebnosti se ne priobčujejo. Denar naj se blagovodi
prijati po Money Order. Pri spremembi kraja naročnikov, prosimo, da se
nam tudi prejane bivališke naslani, da hitreje najdemo naslovnik.

"GLAS NARODA", 215 W. 18th Street, New York, N. Y.
Telephone: CHelsea 5-3575

PRESEDNIK IN LIGA NARODOV

Prejšnji teden so praznovali obletnico rojstva pokojnega predsednika Woodrowa Wilsona.

Ob tej priliki je imel predsednik Roosevelt zelo značilen govor, v katerem je tistim, ki žele, da bi se Združene države priključile Ligi narodov, uničil vse upanje.

Wilsona je označil kot zelo spretnega državnika, ki je bil pa preveč idealen in preveč zaupljiv. Z lisjaštvom evropskih diplomatov ni računal, in vsled tega so se njegova prizadevanja razblinila v nič.

Združene države bodo vedno sodelovale z Ligo, kadar bo šlo za ohranitev svetovnega miru, ali za kako drugo akcijo, ki naj bi bila v dobrobit vsemu človeštvu.

Nikdar se pa ne bodo udeleževale njene politične delavnosti oziroma s svojim vplivom pomagale eni državi ali skupini držav na stroške njihovih sosed.

Predsednik Roosevelt je povedal, kakšne vtise so napravila nanj mirovna pogajanja v Versaillesu ter odkrito izjavil, da je versailska mirovna pogodba skrpucalo političnega koristolovstva, osebnega slavohepleja in pohlepa po zemlji. Te rojenice so kumovale versailski mirovni pogodbi in Ligi narodov pri rojstvu.

Deset odstotkov vseh narodov sveta stremi po miru, ostalih deset odstotkov, ki imajo imperialistične voditelje, pa ogroža svetovni mir.

Cilj sveta mora biti:—Mir potom narodov, ne pa vojne potom vlad.

Govor predsednika Roosevelta je govor dalekovidnega državnika.

Želeti je, da bi ne ostal njegov glas glas vpijočega v puščavi.

HITLERIZEM IN SOCIALIZEM

Saarbruecker Zeitung je priobčila senzacionalni članek, v katerem poroča, kaj so socialisti sklenili na zborovanju II. internacionale v Parizu meseca avgusta.

Kongres se je skoraj izključno pečal z Nemčijo in nemški delegati so pritiskali na to, da se izvede čim strožji bojkot vsega nemškega blaga v inozemstvu. Enako naj se obvesti inozemstvo o požigu Reichstaga.

Holtermann je razlagal nujno potrebo, da se v inozemstvu osnujejo oborožene formacije emigrantov, ki naj bi v danem trenutku planile čez mejo. Baje so takšne čete že formirane na belgijskem in holandskem ozemlju.

Med resolucijami citira list sklep, pripraviti v Nemčiji splošno stavko. Socialisti vseh dežel naj pritiskajo na svoje parlamente, da Nemčija ostane razorožena. Treba je vsem zaveznikim društvom poslati fotografije Hitlerjevih špijonov v inozemstvu. Po radiju naj se dela protihitlerjevska propaganda.

Inozemska nemška emigrantska organizacija ima sedaj v Bruslju. Beguncev iz Nemčije je okrog 60,000.

Iz Slovenije.

Stric iz Amerike.

28-letni Brodarjev Maks je vse leto delal v plodni in bogati Kanadi in prav zadovoljen se je vrnil z dolarji v žepu domov. Nedavno je prišel v Ljubljano, kjer so ga pa začeli dolarji žaliti.

Okrog Američana se je zbrala tudi družba dobrih prijateljev, ki jih je Maks povabil v goste. Vino je kar teklo od mize in družba je bila kmalu židame volje. Počasi je pa Maksu vino stopilo v glavo, stemnilo se mu je pred očmi in naenkrat je na klopi sladko zaspal.

Zjutraj se je zbudil s strašnim mačkom, ki se mu je pa pridružil še moralni, ko je pogledal v svojo listnino in presenečen ugotovil, da je dolarje vzela noč. Z ujnimi vred pa tudi prijatelje. Ves obupan se je zatekel na policijo in povedal, da mu manjka okrog 250 dolarjev. Policija je dva njegova prijateljska aretirala, za dvema pa se poizveduje. Prva dva sta tatvino dolarjev že priznala. O starem pregovoru, da po slabih tovaršiji rada glava boli, se je prepričal tudi Maks!

Pobeg roparskega napadalca v Avstrijo.

Na Andrejev sejem v Gornjo Lendavo se je priklatil neki delomrnez, po rodu iz Dolnjih Slavec. Bil je v Avstriji, kamor je zbežal, ker so mu bila tla doma postala prevroča. Slučajno je prisluškoval v neki gostilni v Gornji Lendavi razgovoru cestnega nadzornika, ki se je pogajal z nekim kmetom glede nakupa gramoz za banovinsko cesto. V razgovoru se so vpletale visoke številke, ki so v potepinu zbudile mnenje, da ima kmet večjo denarno vsoto pri sebi. Dolgočasnik je zato sklenil, da se polasti denarja.

Ko se je kmet proti večeru vračal domov, se mu je neopredeljeno nenadno pridružil in ga potem med potjo na samotnem mestu zaprosil za ogenj. V trenutku, ko je kmet segel v žep po vžgalice, ga je zgrabil za vrat, ga vrgel na tla in mu zadal silen udarec v obraz, ki je kmeta omamilo. Nato mu je preiskal vse žepke, dokler ni našel denarnice. S plenom je izginil v noč.

K sreči pa v denarnici niso bili tisočaki, ampak le nekaj drobca. Kmet je roparski napad naznanil orožnikom, ki so šli takoj na zasledovanje. Roparskega napadalca pa ni bilo mogoče več najti. Vse kaže, da je ponovno pobegnil v Avstrijo. Oblastva so izdala za njim tirnico.

Tragedija dveh ubežnikov.

V Pernicah tik ob državni meji sta se pri posetniku Schillerju pred dnevi oglasila dva avstrijska kmeta v svrhu kupčije. Medtem sta prišla mimo hiše dva obmejna stražnika, ki sta vstopila, kakor že večkrat. Prišla sta zasliševati oba Avstrijca, ki sta imela oba dovoljenje za prekoračenje meje, a nista imela dovoljenja za kupčijo. Stražnika sta jima zatorej morala napovedati aretacijo in sta ju odgnala proti obmejni stražnici na Muto.

Med potjo pa se jima je eden izmed obeh iztrgal iz rok in se spustil v beg. Ker ni hotel obstati na njune klice, sta pričela stražnika streljati za njim. Obstrelila sta ga, da se je zgrudil. Ko je eden izmed obeh stražnikov odšel k ranjencu, je še drugi avstrijski kmet hotel izrabiti priliko in je zbežal. Tudi za tem sta morala stražnika streljati ter ga smrtno nevarno ranila. O dogodku so bili obveščeni poleg domačega zdravnika, ki je obema ranjencema nudil prvo pomoč, tudi reševalci iz Slovenjgradca. Odpeljali so ju v bolnišnico. Med potjo pa je drugi ranjenec izdihnil. Zdravniki upajo, da bodo prvemu ohranili življenje.

Naši v Ameriki

ROJAKE PROSIMO, NAJ NAM NAKRATKO N A DOPISNICI SPOROČE SLOVENSKE NOVICE IZ NASELBINE.

Po kratki bolezni je preminul v Canton, Ohio, rojak Frank Rotar, v starosti 34 let. Pokojni je bil doma iz Kala pri St. Petru na Krasu. V Ameriki se je nahajal 13 let.

V Chicagu je 21. decembra nenadoma umrl Lovrene Lotrič, ožim Donald Lotriča, bivšega drugega podpredsednika SNPJ, star 47 let. Zadel ga je kap. Pokojni je bil doma iz Sele nad Škofjo Loko na Gorenjskem ter zapuščal soprogo, hčer in tri sinove. Po naravi je bil miren in strpen človek.

V Chicagu, Ill., se je John Lukač, star 52 let, na božični dan obesil v "sendi" za svojim stanovanjem. Policija je izvedela, da je bil dolgo časa brez dela in končno se ga je lotila bolezen.

Božična tragedija, izvirajoča iz slame, razgrnjena po podu sode — star slovanski običaj — je terjala v Battle Creek, Mich., življenje Mary Britvee, stare 42 let, in njene devet mesecev stare hčerke Katarine. Slama se je užgala in povzročila požar v hiši, ki je bila uničena. Dete je zgorelo na mestu, mater s težkimi opeklinami so prepeljali v bolnišnico, kjer je drugi dan izdihnila. Mati je hotela rešiti svoje dete in pri tem je dobila smrtno opekline. Glava družine, Ivan Britvee, je bil ob času nesreče pri sosedu.

CENA
DR. KERNOVEGA BERILA
JE ZNIŽANA

Angleško-slovensko
Berilo
ENGLISH SLOVENE READER
STANE SAMO
\$2

Naročite ga pri —
KNJIGARNI "GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK CITY

DENARNA NAKAZILA IZVRŠUJE-MO TOČNO IN ZANESLJIVO PO DNEVNEM KURZU

V JUGOSLAVIJO			V ITALIJO		
Za \$ 2.70	Din. 100		Za \$ 9.00	Lir 100	
" \$ 4.95	Din. 200		" \$ 17.50	Lir 200	
" \$ 7.20	Din. 300		" \$ 42.75	Lir 500	
" \$ 11.65	Din. 500		" \$ 85.25	Lir 1000	
" \$ 22.75	Din. 1000		" \$ 170.00	Lir 2000	

KER SE CENE SEDAJ HITRO MENJAJO SO NAVEDENE CENE PODVRŽENE SPREMENBI GORI ALI DOLI

Za izplačilo večjih zneskov kot zgoraj navedeno, bodi v dinarjih ali lirah dovoljujemo se boljše pogoje.

IZPLAČILA V AMERIŠKIM DOLARJEM		
Za izplačilo \$5.00	morate poslati	\$ 5.35
" " \$10.00	" "	\$10.55
" " \$15.00	" "	\$15.85
" " \$20.00	" "	\$21.15
" " \$25.00	" "	\$26.45
" " \$30.00	" "	\$31.75

Prejemnik denar v starem kraju izplačilo v dolarjih.
Nujna nakazila izvršujemo po Cable Letter za pristojbino \$1.—
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
"Glas Naroda"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

BULLIT V PARIZU

Ko je dospel na poti v Moskvo ameriški poslanik William C. Bullitt (na desni) s svojo hčerko Pariz, ga je pozdravil bivši francoski ministrski predsednik Herriot (levi na sliki).

MODERNA TURČIJA

Moderna Turčija se je preporodila tudi v pogledu kriminalistike. Medtem ko so na njenem ozemlju še 1. 1924 našli 3688 kriminalnih primerov, pravi statistika, da je število zločinov te vrste padlo v zadnjem letu na 2774 slučajev, kar je nedvomno velikanski napredek. L. 1927 so zabeležili v kriminalni kroniki 904 primere cestnega ropanja. Letos od januarja do konca novembra je bilo takšnih slučajev samo 128. V istem razdobju je bilo v Carigradu 58 vlovov, dočim so jih našli lani v istem času 1988. Tudi primeri izsiljevanja so se močno skrčili.

Turški noši bo v kratkem odklenalo, kajti po nalogu Kemala paše so merodajni reformisti že izdelali enotni načrt nove obleke za turškega kmeta. Obleka se naslanja tesno na evropske vzore in bo obsegala hlače, tolovnik in jopič. Še v nekem pogledu pa je Turčija potrebna reforme. Njeni desedanjí vozovi cestne železnice so namreč imeli poseben štiridesetni oddelek za ženske. Zdaj bodo ta oddelek ukiniteli, ker je spričo reform za ženske v Turčiji postal brez pomena.

UPOR NA KAZNJENIŠKI LADJI

Poluradna francoska agencija "Havas" poroča iz Alžira, da je izbruhnil med prevozom francoskih kazencev iz Martina de Ré na ladji "La Martinière" upor, ki se je končal z žalostnim rezultatom: 40 zločincev je po upor obsežalo v mlakužah krvi, kjer so izdihili v borbi na življenje in smrt.

Kaznjeniška ladja "La Martinière", ki prevažala delikvente v Guano, je imela ob prihodu v Alžirsko pristanišče na krovu 670 zločincev. V Alžiru so jih hoteli spraviti na ladjo še nekaj, tedaj pa je izbruhnil upor, ki je spravi posadko ladje za nekaj časa v obupno nevaren položaj. Kako hudo je moral biti ta, pojasnjuje dejstvo, da so se pazniki za zadušitev upora morali poslužiti skrajnega sredstva, ki je predvideno za takšne primere — krotenje upornikov z vročo paro, ki so jo izpustili iz ladjskih kotlov.

BUNIN V STOCKHOLMU

Ivan Bunin je te dni dospel v Stockholm, da prejme iz rok švedskega kralja diplomu in ček za Nobelovo nagrado. Na stockholmski postaji ga je sprejela številna komisija ruskih emigrantov ter po starem običaju ponudila soli in kruha.

Bunin se je pripeljal na Švedsko v spremstvu mladega francoskega pisatelja Jacquesa Kuzneceva. Ko je stopil na švedska tla, je izjavil, da pomeni Nobelova nagrada priznanje in odlikovanje ne samo njega, ampak vseh ruskih emigrantov. Sovjetska propaganda, je dejal, je prikazovala emigracijo vedno kot brezpomemben kupček izgubljenec, ki niso v stanu nicesar ustvariti Podelitev Nobelove nagrade za književnost dokazuje ravno nasprotno. Bunin je na kraju izrazil upanje, da se bo Rusija prepodobila kakor pristojna njeni zgodovini in da se bodo emigranti nekega dne srečni vrnili v naračane prave domovine.

ALI LISICA PLEZA?

Čeprav bo večina na to vprašanje odgovorila nikalno, se lisica vendarle razume na plezanje. Seveda ne smemo na to besedo nastavlja prestrogega merila. Nima sicer v tem večine kakor verica, kuna ali mačka, zmora pa le nekaj. Pogoj je le ta, da je deblo, po katerem naj spleza, malo nagnjeno in luknjasto, da se krepilji lahko zasadijo vanj. Najrajši plezajo lisice na takšna drevesa kakor vrbe, kjer imajo na vrhu čim udobnejše ležišče. Na takšnem drevesu bo žival v obdobju vremen prespala večasi ves dan. Tudi o kakšnem psu, ki je lisici sorodnik, poročajo v ostalem, da more splezati na takšen način po debli kvišku in se prav spretno gibati med vejami.

IŠČE SE

IZVEŽBANE ŠIVALKE za moške slavnosti na mali stroj. Oglasite se pri: S. MAYER, Grant & Rust Strs., Maspeth, Long Island, 29., 30. & 2.

"GLAS NARODA" zopet pošiljamo v domovino. Kdor ga hoče naročiti za svoje sorodnike ali prijatelje, to lahko stori. Naročnina za stari kraj stane \$7. V Italijo lista ne pošiljamo.

Peter Zgaga

ZGODBA O DITAKTORJU.

V neki lepi deželi se je pojavil človek, ki je strahovito visoko cenil samega sebe, dočim je voljo naroda v blato teptal.

Narod ni bil z njim zadovoljen, toda volja naroda ni prišla v poštev, ker je bila globoko v blato poteptana.

Vse ga je moralo slaviti, vse mu je moralo na komando peti čast in slavo.

Možak se je imenoval Diktator, kar je tudi bil v pravem pomenu besede.

Diktator je človek, ki samo ukazuje ter noče poslušati nikogar in od nikogar sprejemati poveli.

Nihče ni vedel, kako se je pojavil. Noč ga je dala, lep solnčni dan ga pa ni hotel vzeti. Kako tudi? V njegovi deželi ni bilo lepih in solnčnih dni.

— Dejanja mičejo, zgledi vlečejo, — pravi pregovor.

Diktator ni ostal sam. Tudi po drugih deželah so se začeli pojavljati. Več in več jih je bilo. Rasli so ko gobe po deželi.

Sorodne duše pa vleče skupaj, in nekoč so se diktatorji domenili, da obiščejo velikega Diktatorja v njegovi lastni deželi.

Od vseh strani so se odpravili na pot.

Velikemu Diktatorju je bilo prijetno pri sreč. Kako tudi ne, saj jih je imel na svetu vendarle nekaj, ki so mu po duši, sreč in pameti sorodni.

In veliki Diktator je dejal svojemu narodu:

— Pričakujem visokih gostov, in visoke obiskovalce, je treba dostojno sprejeti. Sprejem boste seveda vi priredili, kajti to bo za vas velika čast. Sprejem mora biti tak, da se mu bodo gostje čudili. Priprave pa ne smejo dosti veljati. V deželi je revščina in velika depresija. Treba je paziti na vsak novčič. In sprejem mora biti tak, da bo imel narod od njega veliki dobiček.

Veliki dan se je blizal. Ljudstvo je pa še vedno premišljevalo in ugibalo, kakšen naj bo sprejem, da bo imel na goste velik vpliv, da ne bo predrag in da bodo imeli od sprejema tudi ljudje velik dobiček.

Ljudstvo je šlo k diktatorju, padlo pred njim na kolena in ga vprašalo:

— O, Ti veliki, Ti vsemočni, Veliko milost si nam izkazal, ker si v svoji dobroti dovolil našim možganom prost razmah, da lahko sprejememo Tvoje goste na Tvojo zapoved po svoji volji.

Milostno jih je odsvolil in jim še enkrat zabičil:

— Kot sem že rekel, ponavljam: sprejem ne sme biti predrag. Na obiskovalce mora izvesti močen vpliv, in narod mora imeti od sprejema velik dobiček.

Ljudstvo se je vrnilo in se globoko zamislilo.

Z nastankom jutranje zore je pa v ljudih tudi sklep dozorel.

Pribežal se je veliki dan. Od vseh strani so pričeli prihajati diktatorji. Iz bližnjih in daljnih dežel.

Pred prestolnim mestom so se ustavili, kajti vrata so bila zaprta in sprejem je bil določen za poldansko uro.

Točno upolodne so se mestna vrata odprla.

Dostojanstveno so stopali tujezemski diktatorji po glavni ulici, ki je vodila proti glavnemu trgu.

Ljudstvo je molčalo. Od nikjer nobenega strela v pozdrav, od nikjer nobenega pozdrava.

Na glavnem trgu se je imel vršiti sprejem. Glavni trg je bil prazen.

Nikjer nobenega človeka. Le sredi trga so bila postavljena vesala.

In na vesalih se je zibal veliki Diktator.

Ljudstvo je ravvalo natančno po navodilih:

sprejem je strahovito presenetil vse obiskovalce;

narod je imel od njega velik dobiček;

stroški so znašali borili petdeset lir; štirideset lir za vrvi in deset lir za želatini kavelj.

Les za vesala je Primorje brezplačno prispevalo.

Kralj je pa za maso dal.

ČE NAMERAVATE V DOMOVINO?

Pišite nam takoj bo brezplačna navodila in zagotavljamo vam, da boste po ceni ter udobno potovali.

SLOVENIC PUBLISHING CO.
TRAVEL BUREAU

215 West 18 Street New York, N. Y.

Zoper revmatične bolečine

Trpljenje revmatičnih bolečin je hitro odstranjeno, če se dobro namazate z ANCHOR Pain-Expeller. Takoj, ko se namazate s tem zanesljivim starim zdravilom, zacutite gorčiko in udobnost, kar vam dokazuje, da Pain-Expeller vrši svoje delo.

Ne trpite, če Pain-Expeller dela s tako presenetljivo točnostjo. Pri vseh lekarnarjih—35c in 70c velikosti. Samo pristni ima Sldro varstveno značko.

PAIN-EXPELLER

KRATKA DNEVNA ZGODBA

S. MACHAR:

RED MARIJE TEREZIJE

Ob petih zjutraj je odšel lovski bataljon iz spečega Pribrana. — Olnee je razglašalo nekoliko rdečih blačkov in začelo veselo pripeka. — Kakor: večeraj, kakor: predvečernjem.

Stotnik Kriehuber je jahal pred bataljonom in kasljal s svojimi junanim kasljem. "Tisec gromov," mimral sam pri sebi, ali vendar tako glasno, da je poročnik, stopač na čelu prve stotnije, mogel slišati "ravno danes mi da stari komando! Seveda, kadar pride četrta visokost, maršal Albrecht a general Beck, tedaj je Kriehuber dober! Tirolei naprej! Spoti- so se danes, filozof, kaj ne?" je ekel poročniku.

"Filozof!" se je dolžnostno namelnil.

"Stari je danes med sodniki," a stoji kaj rad pred cesarsko visokostjo in načelnikom generalne štaba, kaj ne? A meni, to se e, je naložil zopet najhujše: poljujstvo bataljona. V tako težem trenutku..."

"Gospod podpolkovnik pozna voje ljudi," je dejal filozof, kot onavadi.

Poznat je svojega stotnika. — Kriehuber je sedel včeraj pozno v loč z generalovim pobočnikom v restilni, dal si natančno pripove. lovati, kakšna bo naloga bataljona, izpraševal pobočnika, kako se o'ima izpeljati in pregledal z njim napo; vse to je poročnik vedel in sedel je tudi, kaj hoče stotnik do- eči s tem jadikovanjem: dasei pri- znanje vsaj pri podrejenem poro- čniku. In filozof mu je dal to pri- znanje vsak dan, kajti Kriehuber ni je omenjal dan za dnem svoje odgovorno stališče.

Solnee je pripekalo. Vojaki so se veselo pogovarjali. Moder oblak obakovega dima se je vskel nad dolgo črto bataljona in se spajal z vzdignjenim cestnim prahom. — Poročnik je mislil na svoje lju- bežni in na svoje verze, bil je nam- reč pesnik. — In ker je slučajno vedel nekoliko letne iz zgodovine in je poznal nekaj Napoleonovih vojn, so ga nazivali tovariši filo- zofa. Vsaj njim se je zdelo, da se ta pojem kriem s takim znanjem.

Solnee je pripekalo. Nekje na razcestju sta stala dva konjenika. Podpolkovnik, poveljnik bataljona, ki je bil danes, "med sodniki" in brigadir konjenice, star, neobičajno debel general z o- brazom, ki je spominjal na čuka. Bataljon se je ustavil. Podpolkov- nik je poklical "gospode" k sebi. Govoril je o cesarski visokosti, pol- nega maršala nadvojvode Al-

berhta, kakortudi načelnika gene- ralnega štaba, barona Becka.

V tem je zatrobilo. Pipe so u- gasnile, vojaki so pograbili puške in se postavili v red. Brigada se je razhajala na določena ji mesta.

Čez grude zoranih polj se je spodtikal poročnik Machan in za- njim njegova stotinja. Hitel je k raznačenim skali.

"Fantje, držite se tam bo mir, tam se bo ležalo in pušk ne bo tre- ba danes niti čistiti, ker ne bo pri- ložnosti izstreliti niti enega stru- a. Fantje so se držali. Prišli so za skalo in legli v redko travo. Iz- vlekli so pipe in prižgali ostanke svačice.

Solnee je pripekalo skoro pekle- sko. In nikjer sence, zemlja pa je grela pod lesom kot štedilnik.

"Lepa pozicija", je mimral Ma- chan. "Za eno uro smo tu pečeni kot polangleški steak."

"Gospod lajtnant, tam pred na- mi — kakih deset minut od ceste je gozd", je javil trobentač, kate- rmu je lil pot po celem obrazu. Bil je pripoznano najneumnejši cele stotnije.

"Molči", ga je prekinil Machan. "Je tam gozdiček, lep gozdi- ček," je pripomnil drug lovec.

"Strela, tam je hladno," — je menil tretji.

"In gospod lajtnant, tega ni na- napi, da je tam gozd," je vprašal nekdo naivno.

"Osel, na takih mapah ne more biti vsega. Tvojega posestva tudi ni tam."

"On ima posestvo v Nemanicah," "To pa že ne! V Radobimeljih."

Filozof Machan je priskuhal tej govorici. Bilo mu je vroče. Zel je k gozdiču. Lep gozdiček! Mno- žica starih dreves, debelejših kot človeško telo. In trava, kakava tra- va! Bleščala je do sem. Sicer pa — vse se bo odigralo v sredini. Kri- huber se je gotovo pustil dobro po- učiti včeraj pri pobočniku — mo- gote da čisto na nasprotnem kri- lu...

"Pokonci!" je zapovedal. Z od- ločnim korakom se je spuščal s ska- le in krenil proti gozdu...

Hlad... nebeški hlad...

"Fantje, za drevje! Da je vsak- do skrit!"

Lovei so se veselili. Ali ne dol- go.

Peket konja.

"Gospod poročnik Machan! Ali, gospod poročnik!" je kričal v o- zadju stotnik Kriehuber. "Kam, za vrata, ste se spravili, nesrečen človek? Niste slišali? Zaprem vas,

(Nadaljevanje na 4. strani)

BELA ŽENSKA — VLADARI-
CA KANIBALOV

Otok Mera-Uki v Južnem morju je težko dostopen. Leži precej vstran od navadne prometne črte. Vrh tega pa ga obdajajo koralne pečine, da ladja skoro ne more bli- zu — brez nevarnosti. Prebivalci tega otoka so na glasu, da so ne- varni kanibali-ljudje. To so moč- ni, dasi precej grdi ljudje. Psebo- no grde so ženske. Otok spada pod angleško nadvlado. Zato je Angli- ja nekajkrat poslala na otok ka- zensko ekspedicijo, ki naj bi oto- čanom izbila ljudožrstvo. Ampak to se je ekspedicijam prav tako malo posrečilo kakor pred 30 leti mor- monskemu misijonarju, ki je prišel na otok ljudi spreobrat, a so ga divjaki požrli.

Ameriški tovorni parnik "Little Floy" bi se bil tega razpitega o- toka prav tako rad izognil kakor vsaka druga ladja. Ampak ladji je zmanjkalo pitne vode. Zato so Ame- ričani hoče-noče morali pristati na otoku Mera-Uki. Kapitan pa je bil previden mož. Dal je spustiti v morje motorni čoln ter vanj 20 do- zeb oboroženih mornarjev. Strogo jim je naročil, naj z največjo na- glico dbejo pitne vode ter morda še kaj svežih sadežev. Drugi častnik Daniel Joyce je prevzel vodstvo tega moštva.

Stvar se je v redu izvršila. Ko so Američani stopili na suho, jih je obkolilo precejšnje krdo prav- slabo oblečenih domačink, ki pa niso bile neprijazne, ampak so po- nujale naprodaj sveže sadije. Joyce je dal ženskam razdeliti steklene bisernice, žepna ogledala in ce- no no okrasje. Medtem so mornarji pri bližnjem studencu svoje so- de napolnili s čisto studenčnico. Ču- dno pa je bilo, da se Američanom ni prikazal niti en možki.

Med ženskami je častnik naen- krat opazil žensko, ki je imela bolj belo kožo in plavo-svetle lase. Bila je drugače tudi bolj slabo obleče- na in od solnea hudo ožgana, ven- dar se je vidno razlikovala od drugih žena. Vsekakor je bila be- lega rodu. Častnik jo je pozdravil s prijaznim pozdravom: How do you do? Ampak ženska je odločno odkimala z glavo, češ, da se noče razgovarjati.

Ko pa so Američani že stopali v čolne, se je bela divjakinja menda vendarle premislila. Stopila je k čolnu in v angleškem jeziku izpre- govorila:

"Imenujem se Ellen Priestley in sem Američanka."

In nato je Ellen Priestley pripo- vedovala, kako je prišla na kani- balski otok. Njen oče je bil ladij- ski kuhar. Rojena je bila leta 1899 v San Franciscu. Ko je bila stara 14 let, jo je oče vzel seboj na ladjo, da je stregla. Leta 1919 je njihova ladja zadel na plavajočo mino in se potopila. Edino njo je rešil ne- ki otočan in jo v svojem kanu (čolnu) prepeljal na suho. Ko se je zavedla iz omedlevice, je v svo- jo grozo opazila, da so okrog nje sami divjaki.

Čprav so ti otočani bili res lju- dožrci, vendar se je nihče ni do- taknil. Rešil jo je pa poglavarjev sin, ki je zelo skrbel za njo, ji po- stavil lastno kočjo ter ji čez več ča- sa celo predlagal, naj ga vzame za moža. Ker se je čutila strašno za- puščeno in ker je divjaku bila hva- ležna, ker jo je rešil, je Američan- ka Ellen Priestley vzela divjaka za moža.

Sčasom se je navadila nove oko- lice, novih ljudi in navad. Prav za trdno je zatrjevala, da na otoku nikogar niso več požrli, odkar je ona tu. Posrečilo se ji je, da je tako vplivala na moža, ki je sedaj po- glavar tega rodu.

Ko ji je častnik Joyce ponudil, naj se z njegovo ladjo odpelje v San Franciscu, je odklonila. Ellen Priestley je dejala:

"Za kulturni svet nisem več spo- sobna. Ljudje bi mene in moje rja- ve otroke zaničevali. Še najboljše bo, če do konca življenja ostanem tu, kjer sem."

Le ono prošnjo je imela uboga Ellen Priestley: da bi ji s parnika poslali malo kave in kak trnek. — Kapitan ji je poslal celo več teh reči in še nekaj blaga za obleke. Ko je parnik dvignil sidra, je plavo- lasa "divjakinja" stala na obrežju in mahala za parnikom v slovo, dokler ni izgubila mornarjem iz- pred očmi.

DVE SIROTI

Spisal A. D. ENNERY

83

Peter je stal na pragu in gledal v strahu, kaj bo. Navzlic svoji strahopetnosti se ni mogel premagati, da bi ne stisnil pesti.

Frochardka je res stopila k svoji žrtvi in jo začela slačiti. Videč Petrovo ogorčenje se je zadržala na ubogega fanta:

— Kaj pa delaš, tu, pokveka?... Ali se spodobiš gledati, kako slačim deklino?

In strupeno je pripomnila:

— Da te ne vidi, to še ne pomeni, da jo lahko meni nič tebi nič takole požiraš z očmi. Poberi se, pokveka pokvekasta!

Luiza je slišala te besede. Toda njene mi- sli so blodile nekje po praznini.

Po krivičnem mučenju, ki ga je bila pre- stala je bila pripravljena na vse, — saj je bila izročena na milost in nemilost krvniku v osebi te stare beračice.

Ko je Frochardka trgala z nje vse cape razen srajce in kratke jopice, ki sta ji za- krivali telo komaj do polovice nog, se ni u- pirala.

Sirota je sklepetala z zobmi. Vse njeno drgetajoče telo se je zvijalo in treslo od mraza. Čut sramečljivosti ji je velel zakriti z rokami gola prsa, ki se jih je bil dotaknil veter s svojim ledenim dihom.

— Elhe, zdaj je nam udobneje, a lepoti- ca? Če bi se ti zahotelo peti, me pa obvesti, da si opustila svojo trmo. Jaz počakam ta čas v svoji topli spalnici... Na svidenje, ča- kala bom, da se spametuješ... Potrpežljiva sem in dokažem ti, da je moje srce mehkej- še od tvojega.

In ker se je začela tudi sama tresti od mraza, je pograbila steklenico žganja in na- pravila iz nje nekaj krepkih požirkov. Po- tem je pa odšla.

In drugič je sklala Luiza, kako je zaškri- pal ključ v ključavnici; in to škripanje že- leza je bolešno odjeknilo v njenem sren.

Dočim je Luiza vroče molila, da bi jo bog rešil trpljenja, je bila Frochardka spodaj v pritličju žganje, dokler ga je kaj bilo v ste- klenici. In Peter je zopet videl svojo mame- pijano.

Če bi se bil tisti hip vsaj malo ojunail, če bi mu bila kri močnejše zaplapolala po žilah in če bi se ne bil imel kdaj obvladati, bi bil v enem skoku prskočil stopnice, ki so ga lo- čile od Luize. Z enim udarcem bi bil vlomil podstrešna vrata in rešil slepo siroto iz strašne ječe. In čeprav je bil slaboten in stahopeten, bi bil odnesel na rokah nesrečno dekle, ki jo je bilo treba iztrgati podležema iz rok, odnesel bi jo bil daleč od tega zlo- glasnega brloga...

Namestu odločnosti je pa našel Peter v svojem sren samo iskre plahega slabiča, pa še te so sproti nagašale. Plazil se je kot mačka ob steni in že je pripravljval stopiti na stop- nice, ko ga je glasno materino smrčanje pri- kovalo k tlom.

Sedel je na prvo stopnico in se prijel za glavo. Toda niti on, niti slepa sirota ni mo- gla slutiti, kakšen peklenški načrt je zasno- vala Frochardka.

Komaj se je zdanilo, se je začul hripav glas stare beračice, ki je klela po svoji stari navadi že na vse zgodaj zjutraj. Skočila je po stopnicah, da bi zbudila Luizo in ji pri- pravila nove muke.

Toda Luiza je bila že dolgo zbudjena. — Vso noč jo je tresla mrzlota...

Frochardka je udarila s pestjo po vratih in zakričala na Luizo:

— No, gospodična, knežna, zdaj ko ste tako prijetno prebili noč, bi morda ne ško- dilo malo prigrizniti...

In zasmehljivo je nadaljevala:

— Kaj pa diši vašemu želodčku?... Ali ste premislili, da je boljše čivkati od jutra do večera, kot pa večno postiti se?

Čim je začela ta zoperni glas, je slepa si- rota planila pokonci. Niti za trenutek ni o- klevala. Vest ji je velevala, da se mora še in še upirati volji te krute ženske... Mol- čala je.

Frochardka se je pa strupeno hehetala za vrati.

— Ne? Dobro, saj smo že pri kraju. Za- jutrek je opravljen; to boš menda lahko prebavila.

In po kratkem molku je pripomnila: — Odhajam; vrnem se kmalu, dušica, da zvem, če želiš za obed kaj drugega.

In Luiza je slišala, kako odhaja; pod nje- nimi težkimi koraki so škripale stopnice.

V naslednjem trenutku je Frochardka že kričala na Petra:

— Marš na cesto, pokveka! Treba je de- lati s podvojenimi silami, lenuh, kajti slav- ček tam gori še noče pokazati svoje umet- nosti.

Vrata brloga so se zaprla.

V hipu, ko se je že docela udajala obupu, je pa Luiza zaslišala na cesti znan, prijeten glas.

— Dajte brusit škarje, nože... dajte bru- sit škarje.

In pomislila je:

— Glej, moj edini zaščitnik odhaja.

Začudena nad zaračim sinovim obrazom in njegovim nenavadnim glasom je beračica zagodrnjala:

— Ah, tako, pokveka! Zakaj pa tako kri- čiš? Saj bi človek mislil, da vlečem kožo s tebe.

Peter ni odgovoril; toda kričnil je znova in še močnejše klic svojega čela:

— Dajte brusit škarje, nože!

Skozi priprto okence je Luiza slišala, ka- ko se glas neprestano oddaljuje. Padla je na kolena in sklenila roke.

— Z njim se oddaljuje edina moja na- da, — je pomislila.

Za Luizo se je pričel prvi dan zapora.

Po odhodu krute beračice je začela zopet moliti. Prosila je boga, naj ji pomaga pre- našati strašne muke, ki jim je dajala pred- nost pred ponižanjem.

Ta čas, ko je trpela Luiza duševne in te- lesne muke, je odšla Frochardka zelo slabe volje z doma. Preklinjala je trmo svoje že- tve sluteč, da bodo dohodki tega dne še manjši od onih prejšnjega dne. Na vogadu Lourdeske ulice je zapustila Petra, veče- mu, naj dela brez počitka.

— Drevi naju najdeš na vogalu nabrežja Conti, ko bo tvoje dnevno delo končano, ker boš moral položiti račun mojemu angelčku, ki nedvomno ne bo zadovoljen, ker je raču- nal, da bo dobil za pogostitev svojih tovari- šev nekaj tudi od te trmaste deklina. Zdaj je pa jasno, da dohodki ne bodo tako veliki.

Potem se je pa sponmila, da ji zadnje ča- se ljudje nočejo več dajati miloščine, na- kremžila se je in zagodrnjala:

— Babam nočejo več dajati, a da stare ne pomro od lakote, je treba prisiliti mlade, da bodo beračile za nje.

Zvonilo je poldne, ko je zagledala Fro- chardka s Pont Neufa pred vrati bližnje kr- čme svojega "angelčka".

— No, mati, — jo je vprašal, ko se mu je približala, — kaj si napravila s svojo podnajemnico?

— Upira se!...

— Glej jo no, lenobo leno!... Treba jo bo zapoditi od hiše, če noče delati.

(Dalje prihodnjic.)

Koledar l. 1934

Bomback piše o "BOULDER DAMU"; Troha govori o "DUHOVIH IN STRAHOVIH" ter o "KRIŽIH IN TEŽAVAH"; Rupnik pa kla- sično opisuje DOBO BLAŽENE PROHIBI- CIJE, — vse to poleg kratkih povesti, zanimi- vih spisov, gospodarskih in tehničnih razprav, najdete v letošnjem koledarju.

Vemo, da boste popolnoma zadovoljni z le- tošnjim koledarjem in zaradi tega ne odlašaj- te, pač ga pa naročite še danes.

TEH 160 STRANI ZANIMIVEGA ČTIVA, SLIK, PO- UKA IN NASVETOV JE VREDNIH Z A VSAKEGA 50 CENTOV

Slovenic Publishing Company
216 West 18th Street
New York, N. Y.

Cena
50cLjubiteljem
leposlovja

Čenik knjig vsebuje mnogo le- pih romanov slovenskih in tu- jih pisateljev. Preglejte cenik in v njem boste našli knjigo, ki vas bo zanimala. Cene so zelo zmerne.

Knjigarna
"Glas Naroda"

NE SMEM TE LJUBITI

Zanimiv roman iz življenja

ZA "GLAS NARODA" PRIREDIL I. H.

35

Vsled navzočnosti svojega neznanca v tej hiši je bila tako presečena, da nekaj časa ni mogla jasno misliti. Šele, ko pride v salon, se zopet zave. In tedaj ji nenkrat spoznanje šine skozi glavo, da mož, za katerega se je toliko zanimala, ne more biti miklo drugi kot grof Hochberg. Olynn zarocenec. To ji tudi pojasni njeno srečanje z njim v Wiesbadenu, kjer ga je videla v družbi barona Sendena in tudi, ko je prišel v vilo Fortuna.

Da na to že ni prej prišla! — — —
Zlo čudno ji je bilo pri duši. Čutila je lahno, pekočo bolečino, kot bi nekaj izgubila, kar ji je bilo zelo drago. Spomin na srečanje s tem mladim častnikom je gojila kot nekaj prijetnega. Odkar je prvič gledala v njegov smejoči obraz in njegove zmagovalne oči, je v notranjosti njeneza bitja pričel izvirati studenec, ki se ji je razlil po celem životu kot prižigljiva pesem. In sedaj? Bilo ji je, kot bi nenkrat postala revna, zelo revna.

Še vedno stoji kakor ohromela poleg Olynnega stola, ko vstopi grof Hochberg.

Olynn jo predstavi svojemu ženinu. Grof se uljudno prikloni. Olynn mu je v svojem kratkem, stvarnem pismu sporočila, da si je našla družabnico. In sedaj je vedela, da je to krasno mlado dekle Gilda Verdenova in da je v Olynni službi kot družabnica. Vedel je tudi, da se bo ta družabnica skupno z drugimi preselila na grad Hochberg.

In to ga napolni s tajnim veseljem. Ne da bi sam kaj deloval na to, mu je usoda sama privredila to čarobno bitje tako blizu, da bi bilo nespametno, ako bi ključoval temu naključju usode. In na to tudi ni mislil.

Mogoče ni bo ta mična družabnica življenje ob strani svoje so-proge z mrazim smehom ogrevala in osladila. Olynn je morala kot milijonarka zavedati svoje vrednosti, da si je postavila na svojo stran to krasotico, Gilda Verdenovo. Olynn mora biti prepričana, da se ne boji primere s svojo družabnico.

Tako si misli grof Harald.

In tako se tudi grof izogne, kakor se je izognila Gilda, da bi pokazal, da se poznata že od prej. Tekom dneva je tudi usoda tako naklonila, da je bil z Gildo nekaj časa sam.

Vsi ostali so šli čez verando na vrt, da se po solnceu nekoliko izprehodijo. Gilda je ostala v obednici ter je na srebrnem krožniku urejevala sadje za večerjo. To je grof Hochberg opazil od zunaj in ker se je Olynn z njegovo materjo razgovarjala o bati, Werner pa je bil v pogovoru z baronom Sendenom o tovarnah, gre preko verande zopet v sobo. Gilda se lahko zgane, ko stoji nenadoma pred njim ter jo gleda s svojimi gospodujočimi očmi.

— Milostljiva gospica, če od danes opoldne si belim glavo, kjer naj bi vas bil že prej kdaj srečal. Imam občutek, kot da se že oba poznava. Mogoče mi sami nekoliko pomagata priti na sled, — pravi uljudno, pa vendar na način, ki je pri Gildi zbudil zaupanje.

Zbrati je morala vse svoje premagovanje, da se mu ni pokazala, kako zelo jo je presenetilo odkritje, da je Olynn zarocenec.

Gilda ne odmakne pogleda od sadja, toda Harald opazi, kako je začarala, in kako se je trudila, da bi ostala mirna brez vsake zadrege. Opazil je tudi, da so se ji roke tresle. In to ga popolnoma elektrizira. Njegove oči z občudovanjem obstoje na njenem lepem obrazu.

Gilda ni vedela, kaj naj bi mu odgovorila. Imela je samo edino željo, da se za božjo voljo ne bi izdala, kaj se godi v njeni notranjosti.

— Ne spominjam se, gospod grof, — pravi kolikor mogoče mirno.

Harald ne obrne od nje svojega pogleda.

— Ne! Toda meni se zdi, kakor da sva se nekoč srečala v položaju, ki naju je privlekel precej blizu. Prav gotovo morem trditi, da sem že slišal vaš glas, da sem z vami govoril.

In tedaj Gilda še mnogo bolj zardi. Ta pogovor ji je bil silno mučen. Nejevoljna je bila, ker pri predstavitvi ni imela poguma, da bi ga spomnila na ono srečanje. Sedaj je bilo prepozno. Sedaj je morala tudi še dalje ostati nevedna in pozabljiva.

— O takem srečanju prav ničesar ne vem, — pravi odločno. Toda pri teh besedah ji je srce utripalo do grla.

Nekaj časa jo Harald molče opazuje. V njegovih očeh se blijska.

Ko tako molči, dvigne Gilda oči in se prestraši. Harald vjame njen pogled in ga trdno drži. Njegove oči so govorile nek čuden jezik.

Ali misliš, da se me boš mogla ubraniti, ti krasno dekle? Zakaj me pogleduješ tako mizlo in odklanjajoče medtem ko ti žare lica, polna nemira? Ravno tako malo si mirna kot jaz. Ali misliš, da te ne morem dobiti, ako bi hotel, kakor sem tudi vse druge pridobil? Misliš, da si močnejša kot so bile druge, ker si ponosna? Tvoj ponos bom premagal, ako bom hotel. Pazi se, da me ne razdražiš, lepa Gilda!

To je bil jezik, ki je govoril iz njegovi oči. In bilo je, kot da je razumela ta jezik. Barva se umakne z njenega lica. Prebledi in skoro s silo obrne oči od njega. Stoji pred njim kot bi bila pripravljena na beg. Nato pa ji pravi tiho:

— Milostljiva gospica, niste lavajeni govoriti neresnice.

Gilda zopet naglo dvigne glavo in ga pogleda ravno tako preplašeno, kot tedaj, ko jo je vjel v svoje roke. Zopet zardi in pri tem izgleda nepopisno čarobna in — premagana. Harald se ji nasmeje, da se Gilda zgane.

— Nič več ne bova skrivala med seboj, milostljiva gospica. Veste ravno tako dobro kot jaz, kje in kako sva se srečala. Ali od vas ni kruto, da mi to tajite? Še danes mi je gorko ob misli, da mi je tedaj usoda prinesla v moje roke tako krasno bitje.

Tako govori tiho s prižigljenim glasom.

Gilda se nenadoma vzravna. Zopet pride do popolne oblasti nad seboj. S svojimi jasnimi, čudovito lesketajočimi očmi, ki so gledale zelo resno in zavračajoče, ga pogleda in mogla je tudi vzdržati pogled njegovih zapovedujočih oči. Velika, jezna bolečina je bila v njeni duši, da se je upal tako drzno z njo govoriti, on, ženin Olynn Larsenove.

— Dobro, gospod grof, tudi jaz sem vedela, da sem vas srečala v Berlinu in da ste mi pri neki majhni nezdobi nudili svojo pomoč. Toda svojo zahvalo sem že tedaj opravila in sem hotela to srečanje pozabiti, ker ste mi že takrat govorili besede, katerih nisem hotela slišati. In sedaj ste storili isto. Sklenjem se na vaše viteštvo nasproti slabemu dekletu ter vas prosim, da tega položaja ne izkoriščate neplemenito, temveč, da tudi vi, kot sem jaz, pozabite prejšnje srečanje. Nužno vas moram prositi, da govorite z menoj samo tako, da moje vaša nevesta slišati vsako vašo besedo.

(Dalje prihodnjič.)

KJER MOŠKI UMIRAJO OD STRUPA

Vas Mali Torak pri Velikem Bečkereku, ki šteje okrog 3000 prebivalcev, se na videz ne razlikuje dosti od sosednjih vasi. Nad to vasio pa vendarle vlada strašna mora, kajti v nobenem našem kraju, se še ni primerilo toliko zagonečnih smrti, povzročenih od strupa. Zastrupljenje je v Malem Toraku v teku let postalo strašna navada, kajti strupu podležejo možje, ki se skregajo s svojimi ženami, in tudi mladeniči, ki pridejo navzkriž s svojimi ljubiciami. V evidenci so samo primeri zagonečnih zastrupljenj iz povojnih let, a je tudi teh več, kakor iz vse države. Koliko zagonečnih smrtnih primerov je bilo že poprej ni točno razvidno iz naših kriminalnih zapisov, lahko pa se sklepa, da tudi včas ni bilo bolje. Mnogoštevilni zagonečni smrtni primeri mlajših in starejših moških pričajo, da so žene Malega Toraka neusmiljen sodnik, ki se ravna po svojih občutkih in ki dosledno uporablja za kaznovanje — mišnico in druge strupe. Te drakonične in samovoljne obsodbe so bile v teku zadnjih desetih let razkrinkane in obravnavane pred sodiščem v štirih primerih. Državni

tožilec iz Velikega Bečkereka je pri eni zadnjih razprav zaradi zastrupljenja izjavil, da je gotovo še polovica moških mrličev Malega Toraka žrtve zastrupljenja. Če bi se odkopale kosti vseh premrlih vaščanov, bi kemična analiza prav gotovo potrdila to domnevo.

Stari in mladi moške umirajo nenadno, v mnogih primerih pa šele po dolgem času prihajajo na oblasti anonimna pisma, da je ta in ta pokojnik žrtve te in one zastrupitve. Vse take preiskave in vsi procesi, ki so se doslej vršili pred okrožnim sodiščem v Velikem Bečkereku, so več ali manj v zvezi s takimi anonimnimi pismi.

Značilni so naslednji senzacionalni procesi: Še pred svetovno vojno se je lepa Romunka Katica poročila s premožnim posestnikom Petrom Šubu. Kmalu po poroki pa si je izbrala za svojega ljubimca vaškega Don Juana, Petra Gilezana. O tej ljubezni je govorila vsa vas in ko je nenadoma umrl Katičin mož, posestnik Šubu, se je po vasi tudi šušljalo, da njegova smrt ni naravna. Vsa taka domnevanja pa so se razpršila ob

velikem ugledu bogate hiše in pokojni posestnik je bil pokopan po vseh pravilih bogatih romunskih rodbin. Vdova je ostala v intimnih zvezah z Gilezom, dokler se je ta ni maveljal in si izbral druge prijateljice. To je bila za vas seveda nova senzacija, ki pa je postala seveda še večja, ko je vdova Katica nekoč pred množico ljudi ustavila svojega ljubimca ter mu zabrusila v obraz: "Ti pa res nisi zaslužil, da sem zaradi tebe zastrupila svojega moža!" — O vsem tem je okrožno sodišče v Velikem Bečkereku zvedelo šele po ovinkih in naposled je bila leta 1925 odredena ekshumacija trupla posestnika Petra Šubu. Iz pihih ostankov nekdanjega vaškega imenitnika je analiza državnega laboratorija v Beogradu spričala na dan toliko mišnice, da bi se moglo z njo zastrupiti mnogo ljudi. Vdova Katica je bila obsojena na dosmrtno ječo, njen prijatelj pa na 10 let.

Kmalu po tej razpravi pa je dobilo okrožno sodišče anonimno pismo, da je tudi sosedja obsojena Katica, Draga Vukanova zastrupila svojega moža že pred 15 leti. Odkopali so naposled tudi ostanke že davno pokojnega Vukanova ter tudi v njih našli veliko količino mišnice. Vdova pa je še pravočasno utekla na Romunsko, od koder je ni več, dasi so že ponovno zahtevali njeno izročitev. Na dosmrtno ječo je bila obsojena tudi vesela vdova Saveta Damjanova in je tudi do njene obsodbe prišlo po anonimnem pismu.

Četrti senzacionalni proces zaradi zastrupljenja, ki je popolnoma enak vsem prejšnjim, pa se sedaj že v drugi vodi proti bogati vdovi Magdaleni Westerjevi. Tu di Magdalena je imela bogatega starega moža in mladega ljubimca in nenadno je njen mož, ki je sicer že precej časa bolehal, umrl. Po smrti in slovesnem pogrebu je bilo vse tiho, dasi se je prej mnogo govorilo o nezvestobi lepe Magdalene, naenkrat pa je sodišče dobilo anonimno pismo, v katerem je stalo, da je Magdalena zastrupila svojega moža, kar ne bo težko ugotoviti, če izkopljejo njegovo telo. Pisec je navajal še razne podrobnosti ter rotli sodišče, naj spravi Magdaleno "na vrh", ki jo zasluži, dasi on sam z vso zadevo noče imeti nobenega posla.

Izkopanje trupla je potrdilo navedbe anonimnega pisma in pred nekaj meseci je bila Magdalena obsojena na dosmrtno ječo. Ko je postala razsodba že pravomočna, pa se je obsodila mati obsojenke ter zapustila pismo, v katerem sama sebe obtožuje zastrupljenja svojega zeta, češ, da je izvršila zločin zaradi tega, ker je on z njeno čerko slabo ravnal. Prizivu obsojene Magdalene je zaradi tega pisma sodišče ugodilo ter razpisalo novo razpravo, ki se je te dni začela pri okrožnem sodišču v Velikem Bečkereku, a se sedaj nadaljuje v misterioznem Velikem Toraku, kjer so v razpravo dvorano preuredili največje učilnice tamonjske šole. Na samem torišču tolikih zagonečnih zločinov skupa sedaj sodišče razsoditi s pomočjo množestvih prič, ki doslej še niso bile zaslišane, o zločinu Magdalene Westrove in v kolikor bo to mogoče, tudi o strašnem slovesu Malega Toraka sploh.

RED MARJE TEREZJE

(Nadaljevanje s 3. strani.)

zaprem vas, k raportu vas požene, —" in Kriehuber je bil rdeč kot rak.

V tem je padel strel. — Sovražnik!

"Vrag vas vzemi, snejte, kar ste si skuhali. Jaz vas ne bom branil." Nato je še zaklel in v miru odhajal proč.

"Streljajte!" je zapovedal Machan.

Stotnija je oddala salvo. Ko so padli strelji, so se vojaki prestrašili. Bili so ogromni, čudoviti in so se pomnivali nekočkrat. Krone dreves so se zamajale in zašumele kot bi hotele pokazati zadovoljnost. Skalovje v ozadju, katero je imelo biti zavetišče stotnije, je ponavljalo salvo trikrat.

"Streljajte!" je zapovedal filopof zjova.

In drug mnogokrat strel, straljiv, doneč, baječ.

"Pozor, streljajte polagoma drug za drugim!"

SLOVENIC PUBLISHING CO.

TRAVEL BUREAU

216 WEST 18th STREET NEW YORK, N. Y.

PIŠITE NAM ZA CENE VOZNIH LISTOV, REZERVACIJO KABIN, IN POJASNILA ZA POČVANJE

SHIPPING NEWS

5. januarja:	Berengaria v Cherbourg
6. januarja:	Lafayette v Havre
7. januarja:	Rex v Genoa
8. januarja:	Europa v Bremen
9. januarja:	Aquitania v Cherbourg
10. januarja:	Roma v Trst
11. januarja:	Berlin v Hamburg
12. januarja:	Ile de France v Havre
13. januarja:	Washington v Havre
14. januarja:	Olympic v Cherbourg
15. januarja:	Champlain v Havre
16. januarja:	Conte di Savoia v Genoa
17. januarja:	Volendam v Boulogne
18. januarja:	Bremen v Bremen
19. januarja:	Hamburg v Hamburg
20. januarja:	Berengaria v Cherbourg
21. januarja:	Europa v Bremen
22. januarja:	Aquitania v Cherbourg
23. januarja:	Roma v Trst
24. januarja:	Berlin v Hamburg
25. januarja:	Ile de France v Havre
26. januarja:	Washington v Havre
27. januarja:	Olympic v Cherbourg
28. januarja:	Champlain v Havre
29. januarja:	Conte di Savoia v Genoa
30. januarja:	Volendam v Boulogne
31. januarja:	Bremen v Bremen
1. februarja:	Hamburg v Hamburg
2. februarja:	Berengaria v Cherbourg
3. februarja:	Europa v Bremen
4. februarja:	Aquitania v Cherbourg
5. februarja:	Roma v Trst
6. februarja:	Berlin v Hamburg
7. februarja:	Ile de France v Havre
8. februarja:	Washington v Havre
9. februarja:	Olympic v Cherbourg
10. februarja:	Champlain v Havre
11. februarja:	Conte di Savoia v Genoa
12. februarja:	Volendam v Boulogne
13. februarja:	Bremen v Bremen
14. februarja:	Hamburg v Hamburg
15. februarja:	Berengaria v Cherbourg
16. februarja:	Europa v Bremen
17. februarja:	Aquitania v Cherbourg
18. februarja:	Roma v Trst
19. februarja:	Berlin v Hamburg
20. februarja:	Ile de France v Havre
21. februarja:	Washington v Havre
22. februarja:	Olympic v Cherbourg
23. februarja:	Champlain v Havre
24. februarja:	Conte di Savoia v Genoa
25. februarja:	Volendam v Boulogne
26. februarja:	Bremen v Bremen
27. februarja:	Hamburg v Hamburg
28. februarja:	Berengaria v Cherbourg
29. februarja:	Europa v Bremen
30. februarja:	Aquitania v Cherbourg
31. februarja:	Roma v Trst

V JUGOSLAVIJO

Preko Havre NA HITREM EKSPRESNEM PARNIKU

ILE DE FRANCE

13. JANUARJA

3. februarja — 21. februarja

PARIS

17. februarja — 17. marca

CHAMPLAIN

20. januarja — 10. februarja

NIZKE CENE DO VSEH DELOV

JUGOSLAVIJE

Za pojasnila in potne liste vprašajte naše pooblašene agente

French Line

19 STATE STREET, NEW YORK

7 DNI DO JUGOSLAVIJE

Z ZNANIMI EKSPRESNIMI PARNIKI

BREMEN • EUROPA

Ekspresni vlak ob parniku v Bremerhavenu jamči najbolj udobno potovanje v Ljubljano. Izborne železniške zveze tudi iz Cherbourga.

NAJHITREJŠA POT V STARO DOMOVINO

Za podrobnosti vprašajte kateregakoli lokalnega agenta ali

NORTH GERMAN LLOYD

57 BROADWAY, NEW YORK

Peklenški ropot! Pri Kraljevem Gradcu v najhujši bitki ni moglo biti hujšega gromenja.

Sovražnik se je očividno prestrašen umikal.

Ali ne za dolgo. Verige njegovih črt so postale silnejše, gostejše ter se bližale. Machan je mirno opazoval bliske strelcev, bliščanje sabelj in ugibal po številu častnikov moč sovražnika. Kmalu se je približalo nekoliko bataljonov. Ali strašno streljanje njegove stotnije je sovražnika očividno vznemirjalo.

Njegove verige so postajale silnejše, prestale pa so napredovati.

Dva jezdec sta se bližala z ozadja gozda.

Nadvojvoda Albrecht s pobočnikom.

"Kdo zapoveduje tu?" — je vprašal maršal s svojim skoro piskačkim glasom.

"Česar-ka visokost — poročnik Machan, tretjega bataljona loveev, prve stotnije se najpokorneje predstavlja."

"Dobro, ne premaknite se od tu, poročnik."

Odhajala sta.

Bitka je "divjala" dalje.

Nova dva jezdec. Baron Beck s pobočnikom.

"Kdo zapoveduje tu?"

Machan se je predstavil.

"Držite to pozicijo, gospod poročnik in prosite za ojačenje."

Machan je poslal trobentača k Kriehubru. (Trobentač se je izgubil in se vrnil šele k večerni pribram).

Bitka je šla po sreči. Odmev je donek kot norec. Gozd je bučal in prijetno je bilo vznemirjenje v njegovem hladu. Nasproti stoječi sovražnik je narastel v ogromno množico; ostal pa je na mestu.

In naenkrat je zapazil Machan nasproti presenečenje in zmešnjavo. Trobenje, povelja. Čete so vstajale, se obračale in streljale v nekem.

"Aha, naši so jim prišli za hrbet," si je mislil Machan. "Fantje, zdajne patrone v puške! in streljajte kar se da!"

Dvajset topov bi ne moglo napraviti večjega ropota.

Naglo trobentanje. Boj je kon-

Note...

PESMI Z NOTAMI:

NOTE ZA KLAVIR

Slovenska koralnica

(Pavčič) 10 zvezkov.

Vsak zvezek po 30

8 mladinskih pesmi (Adamič) 50

NOVE PESMI S SPREMLJEVANJEM KLAVIRJA

Šest narodnih pesmi (Prelovec) 80

V pepelnici not. (Sattner),

kantanta ta soli, zbor in orkester. Izdala Glas. Matica 75

Dve pesmi. (Prelovec.) Za moški zbor in bariton solo 20

PESMARICA GLASBENE MATICE

1. Pesmarica, uredil Hubad 250

2. Korotke slovenske narodne pesmi. (Svikiaršič), 2. zv. 30

MEŠANI IN MOŠKI ZBOR

Slovenski akordi (Adamič) ..

I. zvezek 75

II. zvezek 75

Pomladanski odmevi, II. zv. 45

Ameriška slovenska lira

(Holmar) 1

Orlovski himne (Vodopivec) 120

10 moških in mešanih zborov —

(Adamič) 15

MOŠKI ZBOR

Trije moški zbori (Pavčič) —

Izdala Glasbena Matica 40

Narodna nagradnica (Pavčič) 35

Gorski odmevi (Laharnar) ..

2 zvezka 45

DVOGLASNO

Naši himni 50

MEŠANI ZBORI:

Planinske, (Laharnar)

II. zvezek 45

Trije mešani zbori. Izdala Glasbena Matica ..

45

RAZNE PESMI S SPREMLJEVANJEM:

Domovini (Foerster)

Izdala Glasbena Matica 40

Gorske cvetlice, (Laharnar) ..

Četvero in petoro raznih glasov .. 45

Jaz bi rad radež rož. Moški zbor z bariton solom in pri-

redbo za dvojec 20

MALE PESMARICE

St. 1. Srbske narodne himne 15

St. 1a. Što čutiš, Srbine tužni 15

St. 10. Na planine 15

St. 11. Zvezter 15

St. 12. Vasovalec 15

St. 13. Podokolica 15

Slavček, zbira šolskih pesmi —

(Medved) 25

Lira, srednješolska, 1. in 2. zv. po .. 50

Troglasi mladinski zbor.

Primeren za troglasen ženski ali moški zbor, 15 pesnic.

(Pregel) 1

Mešani in moški zbori. (Aljaž)

3. zvezek: Psalm 118; Ti vesele polj; Na dan; Divna noč 49

6. zvezek: Opomin k veselju; Sveta noč; Stražniki; Hvalite Gospoda; Občutki; Geslo 40

7. zvezek: Glasbeni; Zaostali ptič; Domorodna iskrica; Pri svadi; Pri mrtvaškom sprevo-

du; Geslo 40

8. zvezek: Ti usrečji jo hoti (mešan zbor); Prijateljti in senca (mešan zbor); Stoj, solnčice stoj; Kmetki glas 40